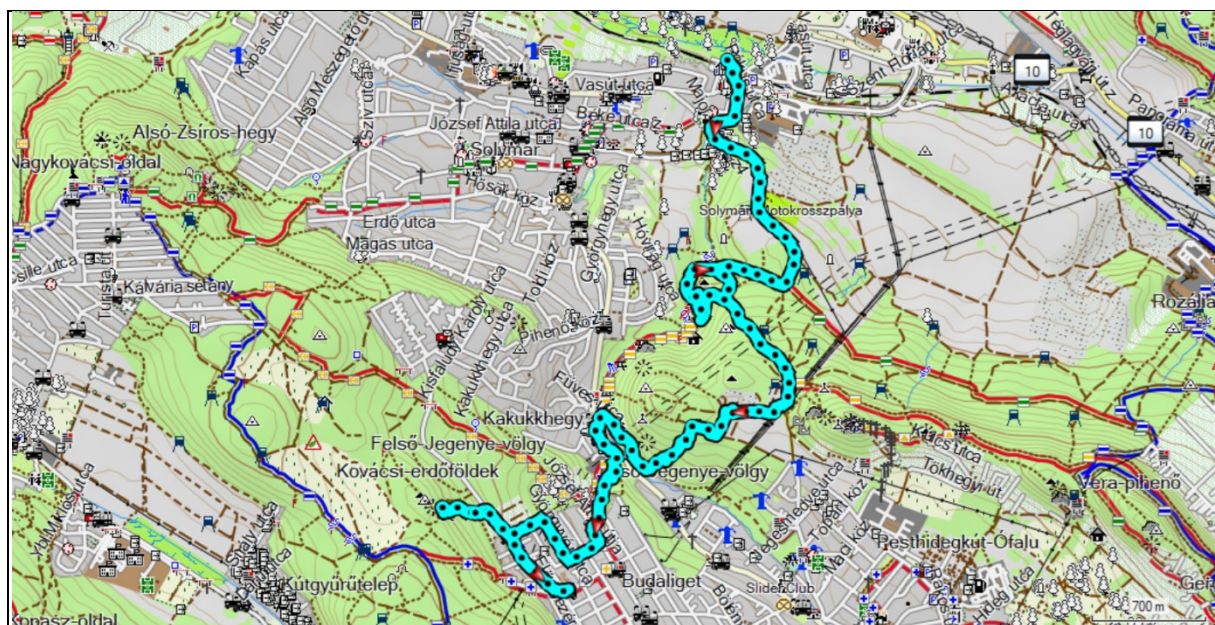
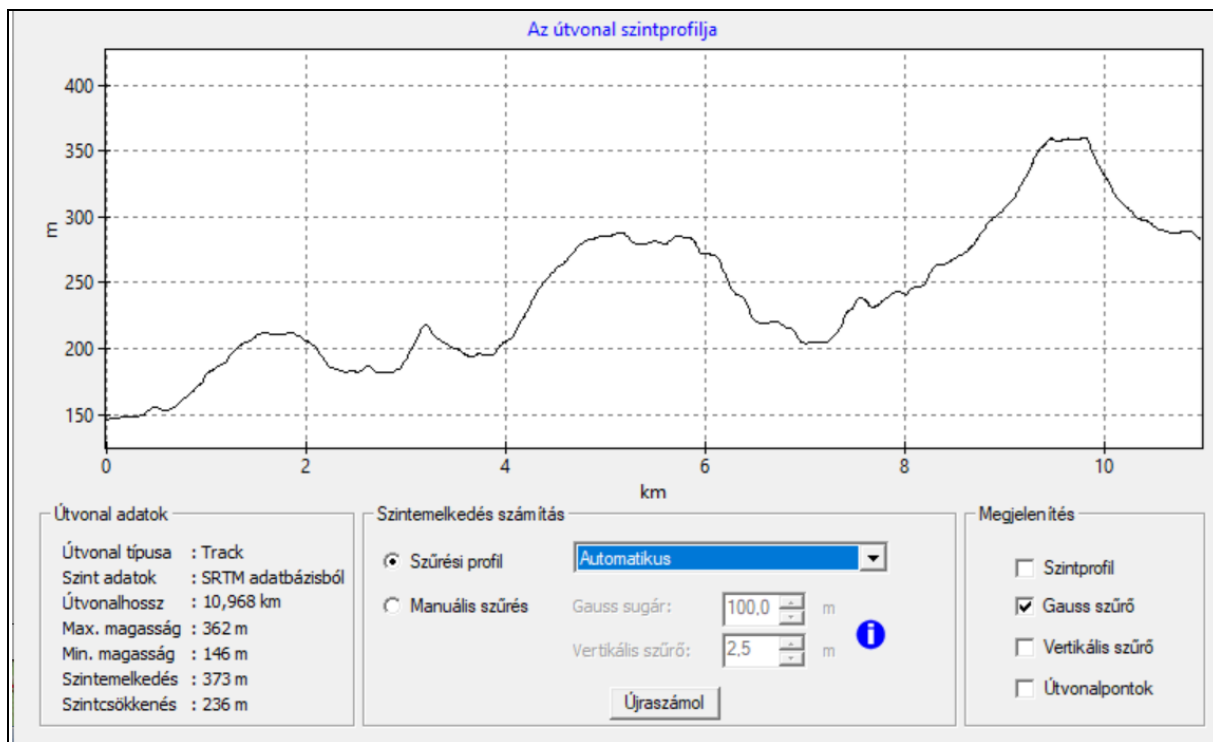

2026. szeptember 06. Jegyenye völgyi barlangozás

Útvonal: Solymár vasútállomás – Paprikás-üreg – Les-hegyi barlang – Budaligeti barlang – Kálvária-barlang – Budaliget Géza fejedelem utcai buszmegálló

Táv: 11 km → 17 pont; szint: 400 m → 8 pont; **MTSZ pont: 25**

Nagyon rohannunk kellett a Nyugatiban az Esztergom felé tartó csatlakozáshoz. Ahogy felültünk a vonatra már indult is. Nem sokáig kellett vonatoznunk, megérkeztünk Solymárra.

Elhaladtunk a vár mellett, ezúttal nem látogattuk meg, mivel már többször is voltunk ott.

Egy egész kellemes emelkedőnek vágunk neki. Csak kicsit lihegtünk. Ismerős helyre értünk. Korábbi túráinkon már jártunk ezen a helyen, meg is lepődtem rajta. A láda legelső pontját a hegy teteje környékére mutatta a GPS. A térképen jelzett legrövidebb út annyira meredek volt, hogy az bevállalhatatlan volt számunkra. Visszamentünk a sárga jelzésig és onnan közelítettük meg a barlangot. Először jelzetlen ösvényen, majd utána át az erdőn. Újból ösvényre értünk, ami szakadék szélén vezetett. Elég nehéz volt a haladás, és veszélyesnek is éreztük. Már ekkor sejtettük, hogy ez a láda egy nem mindennapi rejtés. Végre megérkeztünk a barlanghoz. A barlang természetesen vállalhatatlan volt. Ilyen helyre csak barlangászok kúszva mennek be. Szerencsére kisebb keresgélés után sikerült a pótjelszót megtalálni.

A sárga jelzésre visszatértünk. Ezután egy hosszú emelkedő következett. Meglepődtünk rajta, hogy elég sok kirándulóval találkoztunk.

Felértünk egy nyereg tetejére. Itt egy kőbányát csodáltunk meg, majd egy mezőre értünk, ahonnan nagyon szép volt a kilátás. Láttuk a Hármashatár-hegyet, a János hegyet, a Hárs hegyet.

Minden emelkedő után lejtő következik. Mi is elkezdtük a hegyről való ereszkedést. Rövidesen megérkeztünk a láda második pontjához a Les-hegyi barlanghoz. Már meg sem lepődünk rajta, hogy egy kis lyukon lehetett volna bemászni. Rövid keresgélés után megtaláltuk a pótjelszót.

A barlanghoz közel találtunk néhány kidőlt fát, ahol végre pihenni és enni tudtunk. Fáradtak voltunk már, éppen ideje volt a pihenőnek.

Tovább ereszkedtünk. Ismételten ismerős helyre értünk, a Jegenye völgybe, majd abba buszmegállóba, ahonnan már többször is bejutottunk ebbe a túrázók által rendkívül kedvelt, szép völgye.

Ezután hosszas emelkedő kezdődött. Le kellett térni a jelzett útról. Egy elég meredek, nehezen megközelíthető, mondhatni veszélyes helyre kellett felmászni. Itt volt a Budaligeti barlang bejárata. Természetes, hogy ide is csak profi barlangászok másznak be. Szerencsére a pótjelszó könnyen megtalálásra került. Bokatoró, nagyon veszélyes mászás után végre újból az jelzett ösvényen voltunk.

Beértünk a lakott településre. Szebbnél-szebb házakat láttunk. Ezen a környéken lakik az országunk elitje.

Végre a Muflon utcához értünk, ahonnan országúton sétáltunk egy letérőig. Innen egy nem túl hosszú emelkedőn egy kőbányába értünk. Itt volt a láda negyedik pontja a Kálvária barlang.

A kőbánya nagyon szép hely. Szép kilátások is voltak a bejáratánál.

Mivel a bányában térerő nem volt, ezért a GPS sem adott túlságosan sok segítséget. Felmásztam egy nagyon nehéz, kicsit veszélyes ösvényen egy helyre. Úgy gondoltam, hogy itt lehet a barlang bejárata. Hát nem itt volt. Azonban a kilátás csodás volt, tulajdonképpen megérte ide felmászni. Visszamentem a bányába és egy kis mászás után megtaláltam a barlang bejáratát. Egy rendkívül veszélyesen lejtő,

morzsalékos talajú bejárata volt. A ládát sokáig keresgéltem, de sajnos nem sikerült megtalálni. Valószínű, hogy a ládáért be kellett volna mászni a barlangba, de erre nem voltam rávehető. Sokáig üldögéltem a barlang bejáratnál. Nézegettem, hogy melyik kövekre rálépve lehetne lemenni a barlangba. Nem láttam olyan lehetőséget, ahonnan biztonsággal le lehetett volna jutni a barlangba. De ha még sikerült is volna a lejutás, hogyan mászok vissza?

Hát ez a pont bármennyire is fájt, kimaradt.

Visszamentünk a buszmegállóba. Kiderült, hogy a busz csak akkor jön ide fel, ha telefonálunk nekik. Inkább a pár száz méterre levő Budaliget Géza fejedelem utca buszmegállóig gyalogoltunk.

Rendkívül fáradtan, de szép élményekkel gazdagodva értünk Húvösvölgy megállóig, ahonnan szép kényelmesen hazaértünk.

Útközben bemondták, hogy a libegő nem közlekedik a kedvezőtlen időjárás miatt. Egész nap élénken fújt a szél, időnként talán az élénknél is erősebben. Időnként tartottunk attól, hogy nehogy ránk dőljön egy fa, vagy esetleg egy leszakadt nagyobb ág.

Összefoglalva: egy nagyon nehéz, szép útvonalat jártunk be. A rejtő valószínű, hogy barlangász. Nem gondolt arra, hogy vannak olyan ládázók is, akik nem szeretnék bemászni rendkívül veszélyes lyukakba. Ez egy öncélú rejtésnek tűnt számomra.